

Poeme africane (I)

Georgebrancu

Un pământ roșu.
Stelele mor ascunse sub copaci.
Jos în colțul lumii e un loc.
Acolo, de vrei, poți să zaci.

Ritualuri cu zei prinși în săgeți
și puși la prăjit peste flăcări viclene
amintesc, aiurea cumva, că odată
și pe-aici fost-au troiene.
Totemul își sparge temelia
aducând un alb dumnezeu
într-o lume tăcută, flămândă
și slabă mereu.

Un pământ roșu...
sărăcie în vorbe, sărăcie în gând.
Bine-ai venit, Dumnezeule,
aici unde zeii de foame se sting!